

bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 180, of. 404,
MD-2004, Chișinău, Republica Moldova / Republic of Moldova
бул. Штефан чел Маре 180, оф. 404,
MD-2004, Кишинёв, Республика Молдова
+373 22 212 817; info@egalitate.md; www.egalitate.md

DECIZIE
din 27 martie 2026
cauza nr. 386/25

Membrii Consiliului participanți la ședința de deliberare:

Ian FELDMAN – președinte
Carolina BAGRIN – membră
Gheorghina DRUMEA – membră
Victorina LUCA – membră
Andrei LUNGU – membru

au examinat plângerea depusă de către dna AAAA și dl BBBB și, conform celor descrise, au deliberat, în ședință închisă, cu privire la următoarele.

I. Obiectul plângerii

Petiționarii comunică faptul că, la data de 26.12.2025, au înregistrat căsătoria, soțul fiind cetățean al Republicii Libaneze. Aceștia menționează că, anterior încheierii căsătoriei, soțul s-ar fi aflat în mod legal pe teritoriul Republicii Moldova, ca urmare a depunerii unei cereri de acordare a azilului, determinată de conflictul armat din sudul Libanului, regiune din care acesta provine. Petiționarii susțin că, în cadrul procedurii de depunere a cererii de renunțare la azil și a cererii pentru eliberarea permisului de ședere în baza reîntregirii familiei, persoane responsabile din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație le-ar fi comunicat că soțul nu s-ar afla legal pe teritoriul Republicii Moldova. Totodată, acestora li s-ar fi comunicat că, pentru examinarea cererii de acordare a permisului de ședere, soțul ar trebui să părăsească teritoriul Republicii Moldova și să obțină o invitație din partea soției, document care ar fi obligatoriu pentru a fi anexat în cadrul procedurii de obținere a permisului de ședere pentru reîntregirea familiei. Petiționarii afirmă că aceste acțiuni ar constitui un tratament discriminatoriu, invocând faptul că, în cazul altor cupluri aflate în situații similare, permisul de ședere pentru soț nu ar fi fost refuzat și nu ar fi fost impusă obligația părăsirii teritoriului Republicii Moldova.

II. Dreptul relevant

- 2.1 **Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, art. 1 alin. (1)** Scopul legii este prevenirea și combaterea discriminării, precum și asigurarea egalității tuturor persoanelor aflate sub jurisdicția Republicii Moldova în sferile politică, economică, socială, culturală și alte sfere ale vieții, fără deosebire de rasă, culoare, origine națională, etnică și socială, statut social, cetățenie, limbă, religie sau convingeri, vârstă, sex, identitate de gen, statut matrimonial, orientare sexuală, dizabilitate, stare de sănătate, statut HIV, opinie, apartenență politică, avere, naștere sau orice alt criteriu; **art. 2 discriminare** – orice deosebire, excludere, restricție ori preferință în drepturi și libertăți, interese legitime și beneficii ale persoanei sau ale unui grup de persoane, precum și susținerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile protejate, reale sau presupuse, în afară de cazul în care acestea se justifică în mod obiectiv și rezonabil, printr-un scop legitim și dacă mijloacele de atingere a acelui scop sunt proporționale,

adekvate și necesare; **art. 3** Subiecți în domeniul discriminării sunt persoanele fizice și juridice din domeniul public și privat; **art. 13 alin. (2)** Plângerea depusă la Consiliu trebuie să conțină o descriere a încălcării dreptului persoanei, date privind momentul în care a avut loc această încălcare, faptele și eventualele dovezi care permit stabilirea prezumției existenței unei fapte de discriminare, numele și adresa persoanei care o depune, precum și datele care permit identificarea persoanei despre care se presupune că a comis fapta discriminatorie; **alin. (3)** Plângerea poate fi depusă la Consiliu în termen de un an de la data săvârșirii faptei discriminatorii sau de la data la care s-a aflat sau trebuia să se cunoască despre săvârșirea ei. În cazul unei fapte de discriminare continuă sau prelungită, termenul curge de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni; **art. 14¹ alin. (1)** Consiliul declară plângerea inadmisibilă dacă aceasta: **lit. a)** nu conține fapte care permit stabilirea prezumției existenței unui fapt de discriminare.

- 2.2 **Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate, aprobat prin Legea nr. 298/2012, pct. 56** Petiționarul sau, după caz, persoana interesată trebuie să prezinte fapte și eventuale probe care permit stabilirea prezumției existenței unei fapte de discriminare, iar reclamatului îi revine sarcina de a proba că faptele nu constituie discriminare.

III. În concluzie, Consiliul reține următoarele

- 3.1 Consiliul notează că poate să examineze doar faptele care pot fi încadrate într-o formă de discriminare, prevăzută de art. 2 din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității și care nu cad sub incidența situațiilor de restituire prevăzute de art. 14 alin. (1) și inadmisibilitate prevăzute de art. 14¹ alin. (1) din Legea nr. 121/2012.
- 3.2 Potrivit pct. 56 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate, aprobat prin Legea nr. 298/2012, petiționarul/ul trebuie să prezinte fapte și eventuale probe care susțin plângerea, respectiv, să instituie prezumția existenței unui fapt de discriminare. Aceasta presupune că persoana care se consideră victimă a discriminării sau persoana interesată care reclamă anumite acțiuni discriminatorii, trebuie să descrie faptele și să prezinte probe, astfel încât să caracterizeze cumulativ fiecare element al formei de discriminare aplicabile situației particulare.
- 3.3 Verificând admisibilitatea plângerii, Consiliul stabilește că faptele reclamate nu caracterizează elementele constitutive ale nici unei forme de discriminare prevăzute de Legea nr. 121/2012. Consiliul reține că petiționarul reclamă un pretins refuz în procedura de obținere a permisului de ședere în baza reîntregirii familiei de către petiționar (soț), comparându-se cu alte cupluri aflate în situații similare, în care soțul ar fi obținut dreptul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova fără careva condiționări.
- 3.4 Concomitent, Consiliul constată că petiționarul nu au indicat criteriul/criteriile care ar fi determinat pretinsa discriminare și nu au prezentat acte confirmative care să ateste depunerea efectivă a cererii pentru eliberarea permisului de ședere în baza reîntregirii familiei, precum și actul oficial emis de autoritatea competentă privind condiționarea depunerii acestei cereri. Întrucât petiționarul au admis aceste omisiuni, Consiliul stabilește că nu poate reține existența unui tratament diferențiat bazat pe criterii protejate, aceștia eșuând în prezentarea faptelor și dovezilor suficiente care permit stabilirea prezumției existenței unei fapte de discriminare.

Astfel, conducându-se de prevederile art. 14¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, coroborat cu pct. 65 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate, aprobat prin Legea nr. 298/2012,

CONSILIUL DECIDE

1. Plângerea se declară inadmisibilă.
2. Decizia se comunică petiționarilor și va fi făcută publică pe adresa www.egalitate.md.
3. Decizia poate fi contestată, în decurs de 30 de zile de la data comunicării, direct la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, situată pe adresa: mun. Chișinău, str. Kiev nr. 3, fără respectarea procedurii prealabile.

Membrii Consiliului care au votat decizia:

Ian FELDMAN – președinte

Carolina BAGRIN – membră

Gheorghina DRUMEA – membră

Victorina LUCA – membră

Andrei LUNGU – membru